

Райна.

Мои-тъ братя тамъ ли сѣж?

Обръниз.

Ще дойдѣтъ.

Райна.

Боже, да не мя лъжите.

Бо яниз.

Стрика ти ли, Райно, ще тя лъжи?

Райна.

О, вѣрвамъ! — менѣ тѣй ми ся струва като лъжа.

Неда.

Не може да е лъжа, кога Свѣтославъ е такъвъ добъръ человекъ, и мысли добро за насъ.

Обръниз.

Да не ся маямы.

Бо яниз.

Да вѣрвимъ. (отивать всички).

Д Ъ Й С Т В Е Н Е П Я Т О .

ЯВЛЕНИЕ I.

Свѣтославъ съ нѣколко стражари,

Прѣславскій, Нѣколко боляре.

(На сценѣ-тъ прѣстолъ, до него масъ, на масъ-тъ царска корона, и картина, на кож-то е изобразенъ образъ-тъ на Райна).